

MATTHEW PERRY

AUTOBIOGRAFIE

Předmluva
od Lisy Kudrow

Přátelé, lásky
a ten ohromný průšvih

Přátelé, lásky
a ten ohromný průšvih

Přátelé, lásky
a ten ohromný průšvih

Vzpomínky

MATTHEW PERRY

Copyright © Matthew Perry, 2022
Czech edition © Bourdon, 2022
Translation © Alena Byrne, 2022
Original jacket design © Keith Hayes
Czech jacket design © Jiří Dvorský
Front jacket and back flap photographs © Nigel Parry
Back jacket photograph courtesy of the author.

All other photographs provided courtesy of the author
unless otherwise noted.

ISBN 978-80-7611-070-0

*Pro všechny, kdo trpí.
Však víte, kdo z vás k nim patří.*

Nejlepší cesta ven vede vždy skrz.

—Robert Frost

Prostě mi musíš pomoci přežít další den.

—James Taylor

Obsah

Předmluva <i>od Lisy Kudrow</i>	13
Úvod	19
1. Výhled	33
MEZIHRA: <i>New York</i>	63
2. Další generace vystřelená do pekla	68
MEZIHRA: <i>Matman</i>	90
3. Balast	96
MEZIHRA: <i>Mrtvolný</i>	121
4. Jako bych tam už někdy byl	129
MEZIHRA: <i>Zoom</i>	152
5. Žádná čtvrtá stěna	153
MEZIHRA: <i>Díry</i>	189

6.	Bruce Willis	190
	MEZIHRA: <i>Nebesa se otevřela</i>	212
7.	Výhody přátel	221
	MEZIHRA: <i>Kapsy</i>	242
8.	Odyssea	245
	MEZIHRA: <i>Trauma tábor</i>	260
9.	Tři jsou moc, tři všechno zničí	262
	MEZIHRA: <i>Násilí v Hollywoodu</i>	272
10.	Ten ohromný průšvih	276
	MEZIHRA: <i>Kapitola o kouření</i>	305
11.	Batman	318
	Poděkování	331
	O autorovi	333

Předmluva

od Lisy Kudrow

„Jak se má Matthew Perry?“

Od okamžiku, kdy se mě na tohle někdo poprvé zeptal, to byla během mnoha let ta nejčastější otázka, kterou jsem slýchávala. Chápu, proč se na to tolik lidí ptalo: měli Matthewa rádi a chtěli, aby byl v pořádku. To já také. Ale kdykoliv se mě na to zeptal někdo z médií, naježila jsem se, protože jsem nemohla říct to, co bych říct chtěla: „To je jeho věc, ať vám to poví sám, já přeci nejsem oprávněná vám to říkat, nemyslíte?“ A pak bych chtěla dodat: „Tohle jsou velmi intimní a osobní věci, a když je neuslyšíte přímo z úst osoby, které se týkají, budou to podle mě drby. A já nehodlám o Matthewovi šířit žádné drby.“ Jelikož ale vím, že žádná jiná odpověď by nemohla nadělat tolik škody jako tahle, občas jen utrousím: „Myslím, že se mu vede dobře.“ Tím na něj alespoň nenamíří silnější reflektory zájmu a možná mu to dopřeje chvilku soukromí, zatímco se snaží s tou nemocí vypořádat. Ale vážně, nevěděla jsem přesně, jak se Matthewovi vede. Jak vám prozradí v této knize, tajil to. A nějakou dobu

mu trvalo, než se cítil dostatečně silný na to, aby nám řekl něco z toho, čím si procházel. Během těch let jsem se do toho opravdu nesnažila zasahovat nebo ho s tím konfrontovat, protože to málo, co jsem o závislosti věděla, bylo, že jeho abstinence není v mých rukou. Přesto jsem ale tu a tam uvažovala, jestli to není chyba, že nedělám víc, nedělám něco. Časem jsem však pochopila, že ta nemoc se bez ustání sama přizivovala a byla odhodlaná s tím nepřestat.

Takže jsem se soustředila jen na Matthewa, který mě každý den dokázal rozesmát, až jsem se za břicho popadala. Byl tam, Matthew Perry, chytrý jako opice... okouzující, roztomilý, citlivý, velmi rozumný a racionální. Ten chlap tam byl, i přese všechno, s čím vším se rval. Ten samý Matthew, který nám všem dokázal zlepšovat náladu během té vyčerpávající noci, kdy se natáčela scéna pro úvodní titulky v kašně. „Už si nevzpomínám, kdy jsem nebyl v kašně!“ „Cože, snad nejsme mokří?“ „Už si ani nevzpomínám, kdy jsem nebyl mokřej... já!“ (To díky Matthewovi se v té fontáně všichni tak řehtáme, zatímco běží úvodní titulky.)

Když seriál *Přítel* skončil, už jsem Matthewa nevidala každý den a netroufala jsem si odhadovat, jak se mu vedlo.

Až prostřednictvím této knihy se dovídám, jaké to pro něj bylo žít se závislostí a vydržet to. Matthew mi k tomu něco řekl, ale nezacházel do takových podrobností. Teď nás pouští do své mysli i svého srdce a velmi upřímně odhaluje detaily. A konečně se mě, ani nikoho jiného, už nikdo nepotřebuje ptát, jak se Matthew má. Říká nám to sám.

Překonal neuvěřitelné trápení, ale vůbec jsem netušila, kolikrát to málem nezvládl. Jsem ráda, že tu jsi, Matty. Mám za tebe radost. Miluju tě.

—*Lisa*

Přátelé, lásky
a ten ohromný průšvih

Úvod

Ahoj, jmenuji se Matthew, ale možná mě znáte pod jiným jménem. Přátelé mi říkají Matty.

A měl bych být mrtvý.

Jestli chcete, můžete to, co se chystáte číst, považovat za vzkaz ze záhrobí, z mého záhrobí.

Dnes je sedmý den Bolesti. A nemyslím tím bolest, když si ukopnete palec. Napsal jsem bolest s velkým písmenem B, protože horší jsem nikdy nezažil – šlo o Platonův ideál bolesti, příkladnou bolest. Slyšel jsem, že nejvíc bolí porod: tak dobře, byla to ta nejhorší představitelná bolest, ovšem bez té radosti na konci, protože jsem v náručí nedržel žádné dítě.

A nebyl to jenom sedmý den Bolesti, byl to také desátý den Bez stolice, pokud vám došlo, co tím myslím. Deset dní jsem se nevykadil – tak takhle to je. Něco bylo špatně, hodně špatně. Nebyla to tupá pulzující bolest jako při bolesti hlavy ani ta ostrá a bodavá jako při zánětu slinivky, který jsem měl ve třiceti. Tady šlo o jiný druh Bolesti. Jako by mi mělo prasknout tělo. Jako